

ideligt verke i deres Fabricationsmaade, gives en Procentfortoldning, en saadan, som man f. Ex. saavidt jeg veed, har indført for flere Varer, idetmindste i Nordamerika. En procentvis Fortoldning kan imidlertid ikke finde Sted, undtagen hele Goldorganisationen bliver en ganske anden. Naar man har nogle og tredstindstyve forskellige Goldsteder i Danmark alene og forholdsvis et ligesaa stort Antal i de øvrige Statsdele, er det umuligt at behandle Varerne paa den Maade, thi der vil mangle den fornødne Varekundskab; var Danmarks Handel derimod saaledes indrettet, eller kunde den uden væsentlig Skade indrettes saaledes, at man kunde henvide alle det Slags Varer til at fortoldes ved en 5—6 Hovedtoldsteder, hvor man kunde sørge for at have den fornødne Varekundskab tilstede, at have Mænd, der baade besade den fornødne Indsigt og i Følge deres Stilling den fornødne Tillid, til at behandle saadanne Varesorter, og bestemme deres Værdie, saa lod Sagen sig arrangere; men saalænge dette ikke er Tilfældet, og jeg troer, at Enhver vil indrømme mig, at det ikke vil blive det i en nær Fremtid, er det ikke muligt at undgaae Ulemper ved Tariffens Anlag.

Nosøvn: Afskilligt af hvad jeg vilde have tilladt mig at fremføre er blevet overskudigt ved det Foredrag, vi nu hørte af den ærede Finansminister. Imidlertid vil jeg dog alligevel tage Ordet for at udtale den Tilfredsstillelse, hvormed jeg hørte, at Ministeriet med megen Bestemthed vilde holde paa Gjennemførelsen af den Forholdsregel, som det har foreslaaet; men jeg kan dog ikke nægte, at jeg tillige har haabet, og skjøndt jeg ved nogle af Finansministerens seneste Uttringer idag er bleven noget tvivlsom, saa nærer jeg dog endnu det Haab, at Regjeringen vil indskrænke sig til hvad der er absolut nødvendigt for at opnaae det, som er Hovedformaalet. Jeg sigter ikke herved til, at Regjeringen skulde ville holde paa det høist uheldige Forslag, som er fremkommet om en Gold paa Brænde. Dette Spørgsmaal har allerede været fremdraget, og jeg skal derfor gaae meget let henover det. Jeg skal kun tillade mig at udtale, at det staaer i en høist besynderlig Modsatning til den

Omhu, som for iffe mange Aar siden blev vist af Regjeringen, dengang Brændepriserne heri Kjøbenhavn vare stegne temmelig høit; da indhente man Betænkninger og anstillede særlige Undersøgelser om, hvoraf det kom, som man fandt saa særdeles beklageligt, at Brændepriserne vare stegne saameget. En saadan Goldforhøielse vil ogsaa staae i et underligt Forhold til den, som Finansministeren beskjendte, særegne Stilling, som Stovproductionen allerede har i vore Landboforhold, hvor den ikke blot er ganske ubeskattet, medens al anden Landboafgrøde er beskattet, men der endog er en særlig Lethed for at inddrage under Stovproductionen den Jord, som ellers i andre Forhold er bestemt til Bøndebefolkningen, en Afgang, som er bleven benyttet meget hyppig og i et meget stort Omfang. Jeg kan saaledes slet ikke tænke mig, hvad der kan have bevæget Regjeringen til at fremkomme med dette Forslag, thi ene og alene det Hensyn, at skaffe en saa ubetydelig Indtægt som det, der ved vilde tilveiebringes, kan jo dog ikke være nogen tilstrækkelig Bææggrund dertil. Men dette Punkt vil jo vistnok Finansministeren aldeles ikke holde paa. Hvad der derimod forekommer mig at være Hovedformaalet i Sagen, nemlig i det Væsentlige og, som jeg haaber, i hver enkelt Sats, at tilveiebringe en Toldeenhed mellem Holssteen og Danmark, det er, som Finansministeren meget rigtig antydede, et Formaal, som ikke mindre de foresgaaende Ministerier end det nuværende Ministerium altid har vedskjendte sig, og fra hvilket man ikke kan komme tilbage uden at svigte de mange Udtalelser, som i saa Henseende have fundet Sted. Vi have jo i de senere Aar idelig og idelig udtalt, at den Kamp med Slesvigholskeismen, hvori Landet var indviklet, kun gif ud paa at tilintetgjøre den unaturlige og vrangte Forbindelse, som var opstaaet imellem to Landsdele, der i deres statsretlige Forhold vare høit forskellige, men som vare trukne sammen til en formeentlig statsretlig Personlighed, som de ikke havde Ret til at være, og derved havde draget hele Monarchiet over i en ffævn Stilling, som maatte føre til dets Undergang, hvis den var vedbleven. Dertil, sagde man,